

Thế giới có nên tẩy chay Thế vận hội Olympics tại Bắc Kinh?

Bản trên Internet [tại đây](#).

Bản PDF [tại đây](#).

Nếu quý vị không muốn nhận tờ newsletter này, xin rút đăng ký [tại đây](#).

Ngày 3 tháng Tám, dân biểu Dana Rohrabacher, đại biểu hạng nhất Tiểu ban Quốc hội về Quan hệ Quốc tế phụ trách Các tổ chức Quốc tế, Nhân quyền, và Quan sát đã đệ trình Nghị Quyết tẩy chay Thế vận hội Olympics mùa hè 2008 dự kiến tổ chức tại Bắc Kinh.

Ông diễn giải: “Thế vận hội Olympics là đại biểu của những gì cao thượng nhất, trong khi đó chế độ Bắc Kinh là đại biểu của những gì trái ngược lại. Ngọn đuốc vốn là đèn hiệu chiếu sáng cho sự khát vọng cao đẹp nhất của thế giới; vậy nên, quả là một việc báng bổ khi cho phép một chế độ chính trị vi phạm nhân quyền thậm tệ nhất thế giới đăng cai ngọn đuốc này.”

Ngày 28-3-2007, nữ nghệ sỹ Mia Farrow, sứ giả của thiện tâm cho Quỹ trẻ em Liên Hiệp Quốc, đã lôi cuốn sự quan tâm của toàn thế giới về vấn đề Thế vận hội Olympics Bắc Kinh khi bà và con trai Ronan viết một bài cho *Wall Street Journal* [1]. Trong đó bà Farrow mở ra một phong trào gọi thế vận hội Olympics 2008 là “Olympics diệt chủng”. Những lời thẳng thắn của bà đã mở ra cho thế giới lên tiếng và giật mình tỉnh ngộ trước sự bạo tàn sinh sôi từ lâu trong chế độ Cộng sản Trung Quốc, trước những vi phạm trắng trợn và hoàn toàn phủ nhận những giá trị cộng đồng về nhân quyền.

Chị Wei Fengju, chỉ vì tập luyện Pháp Luân Công, nên đã bị hành hạ đến gần chết ở trại cưỡng bức lao động Heizuizi. Sau đó vì không thể phục hồi, chị đã qua đời ngày 11-7-2007.

Chế độ Trung Quốc không chỉ đang tiếp tay cho Thảm sát Diệt chủng Darfur [2]. Tám năm nay, nó đang tìm mọi cách nhằm diệt trừ Pháp Luân Công, vốn được ước lượng có khoảng 70 triệu người theo tập tại Trung Quốc vào 1999. Nó cũng đàn áp những người ủng hộ dân chủ, luật sư ủng hộ dân chủ, người bảo vệ nhân quyền, những nhà lãnh đạo tôn giáo, những phóng viên, những công đoàn thương mại, nhà tu Phật giáo Tây tạng, người Uighurs, những nhà thờ mà nó gán nhãn “ngoài vòng pháp luật”, và những nhà bất đồng chính kiến.

Năm 2004, Asma Jahangir, Đặc phái viên về những vấn đề xử án ngoài pháp lý của Liên Hiệp Quốc, đã công bố: “Đặc phái viên vẫn liên tục nhận cảnh báo về những cái chết trong khi bị giam cầm ở Trung Quốc. Nhiều báo cáo mô tả hoàn cảnh kinh khủng mà

người bị giam cầm phải chịu đựng, trong đó có rất nhiều học viên Pháp Luân Công, và họ đã chết vì ngược đãi, vì không được chăm sóc y tế. Sự bạo tàn ấy vượt xa khỏi khả năng mô tả bằng lời.”

Sau khi đặc phái viên Liên Hiệp Quốc về vấn đề Tra tấn, ông Manfred Nowak, hoàn tất nhiệm vụ điều tra sự thật ở Trung Quốc, đã có công bố báo chí ngày 2-12-2005, trong đó liệt kê chi tiết một số trường hợp tra tấn do chế độ Cộng sản Trung Quốc cưỡng đặt lên những nạn nhân của nó. Danh sách thủ đoạn tra tấn là quá dài và vượt khỏi phạm vi của bài này, nhưng có thể thấy những thủ đoạn thường xuyên là sốc điện, đốt bằng thuốc lá, đánh đập do cai ngục khuyến khích, nhấn chìm vào nước thải, bắt chịu nóng lạnh, cấm ngủ, bắt nhịn đói nhịn khát. Báo cáo của ông Nowak năm 2005 [ở đây](#).

Tháng 3-2006, ông Nowak đã báo cáo rằng 66% nạn nhân của nạn tra tấn ở các nơi giam cầm Trung Quốc là học viên Pháp Luân Công.

Đảng cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) cũng được biết đến bởi những thủ đoạn mà nó cưỡng chế lên nạn nhân của mình: tẩy não cưỡng bức, cảnh sát hiệp dân nạn nhân trong trại giam, mổ cướp tạng khi cần tạng để bán khiến nạn nhân chết, mục đích là có tạng tươi sống bán kiếm lời.

Ngày 20-3-2007, ông Nowak tiếp tục đưa ra một bản tường trình chi tiết hơn nữa về vấn đề mổ cướp tạng các học viên Pháp Luân Công ở Trung Quốc. Trong đó có đoạn viết: “Mổ cướp tạng đang nhắm đến một số lượng rất lớn các học viên Pháp Luân Công trên diện rộng, tại nhiều địa điểm khác nhau, mục đích là tạo nguồn cấp tạng cho hoạt động cấy ghép tạng” .

Theo Tổ chức Ân xá Quốc tế Amnesty International, Trung Quốc vẫn tiếp tục giam cầm hàng nghìn tù chính trị mà không cần qua xét xử đúng luật, và số tử hình ở Trung Quốc chiếm 80% trên toàn thế giới tính theo những trường hợp có hồ sơ lưu.

Tổng hợp tất cả những báo cáo như vậy, ngày 3-8-2007, dân biểu Rohrabacher đã đệ trình Quyết nghị 610 [3]. Tên quyết nghị này là lấy theo “tên” của “Phòng 610” ở Trung Quốc, một cơ quan do cựu lãnh đạo đảng Trung Quốc là Giang Trạch Dân lập ra chuyên trách đàn áp Pháp Luân Công, cơ quan có quyền lực tuyệt đối vượt khỏi mọi cấp chính phủ và pháp luật.

Nghị quyết 610 do ông Rohrabacher đệ trình nêu rõ: “Quốc hội cần thấy rằng Nhà nước Hoa Kỳ nên có những bước đi tức thời nhằm tẩy chay Thế vận hội Mùa hè Olympics 2008 ở Bắc Kinh, trừ phi Nước cộng hòa Nhân dân Trung Hoa chấm dứt mọi ngược đãi vi phạm nhân quyền nghiêm trọng nhắm vào người dân của mình, và chấm dứt hỗ trợ những chế độ vi phạm nhân quyền như Sudan, Burma, Bắc Triều Tiên, chấm dứt tiếp tay những chế độ này chống lại người dân chính mình” .

Khi anh Zhang Xiaohong, 29 tuổi, chết sau khi chịu đựng đủ thứ tra tấn liên tục, anh chỉ còn 32 kg (70 lbs)

Rohrabacher tuyên bố: “Năm 1936, việc Đức Quốc Xã đăng cai Thế vận hội Olympics đã được Hit-le sử dụng như một nền tảng cho tuyên truyền phát-xít của mình. Bây giờ, ủng hộ tổ chức Thế vận hội Olympics ở Đức là sai lầm. Và ngày nay, Hoa Kỳ cũng sẽ sai lầm nếu ủng hộ một sự kiện tương tự được tổ chức bởi một chế độ giống như phát-xít vào năm 2008” .

Đảng cộng sản Trung Quốc đã từng không được chấp thuận đăng cai Thế vận hội Olympics 2000 vì vi phạm nghiêm trọng nhân quyền. Nhận ra vấn đề ấy, chế độ Trung Cộng đã hứa hẹn mọi cách rằng sẽ cải thiện vấn đề nhân quyền [4] để đạt mục đích được phép đăng cai Thế vận hội Olympics 2008. Nhưng những báo cáo thời gian qua cho thấy rằng tất cả chỉ là những lời hứa hẹn suông. Vấn đề nhân quyền ở Trung Quốc không hề cải thiện, mà trái lại đang trở nên tệ hại hơn nữa.

Trung Quốc hô hào khẩu hiệu “một thế giới, một ước mơ” cho Thế vận hội Olympics 2008. Ai trong chúng ta chia sẻ ước mơ đó: một thế giới tự do tồn tại song song với một thế giới của Cộng sản Trung Quốc chà đạp nhân quyền?

Chúng tôi đề nghị quý vị hãy đọc Nghị quyết mà dân biểu Rohrabacher đệ trình, và liên lạc với quan chức vùng sở tại quốc gia của bạn. Hãy đề nghị họ thực thi trong phạm vi trách nhiệm của mình sao cho tội ác chống lại nhân loại của chế độ Trung Quốc được chấm dứt sớm nhất.

Ước mơ của chúng ta là một thế giới không có nạn tẩy nã, phong toả thông tin. Mỗi người chúng ta hãy thực thi trong phần nhỏ bé của mình để hình thành thế giới đó.

[1] The "[Genocide Olympics](#)" tác giả: Ronan Farrow và Mia Farrow

[2] Ibid

[3] Để đọc toàn văn: http://www.consciencefoundation.org/index.php?option=com_content&task=view&id=89&Itemid=121

[4] Liu Jingmin, phó chủ tịch đăng cai Thế vận hội Olympics, đã hứa hẹn như vậy vào tháng 4-2001: “Cho phép Bắc Kinh đăng cai Thế vận hội Olympics, là trợ giúp việc nâng cao nhân quyền” .

“HÃY LỰA CHỌN. Im lặng là trợ giúp cho kẻ ác, không phải cho nạn nhân. Im lặng là ủng hộ kẻ đàn áp, như không phải người bị nạn.”

“Có những lúc chúng ta phải can thiệp. Khi sinh mạng con người bị đe dọa, khi phẩm giá con người bị chà đạp, thì biên giới quốc gia cũng không nên là

hàng rào ngăn cản. Ở đâu con người bị đàn áp chỉ vì nhân chủng, tín ngưỡng, hắc chính kiến, thì ở đó – ngay lập tức – cần phải là trung tâm của thế giới” .

[Eli Wiesel](#), một người sống sót sau nạn diệt chủng Holocaust, đoạt giải Nobel hoà bình 1986, huy chương vàng Congressional Gold Medal, và là tác giả trên 40 cuốn sách.

“Chúng ta đang được chứng kiến ác mộng Xta-lin tái diễn ngay ở thế kỷ 21 này. Hàng trăm, có thể là hàng nghìn, cái chết do tra tấn, hàng chục nghìn người bị tống giam không cần qua xét xử theo luật, bị giam trong nhà tù, trong trại cải tạo, ở bệnh viện tâm thần và phải chịu đựng các loại cực hình như cưỡng bức ăn, tẩy não,... và rồi gần đây chúng ta được nghe những báo cáo về chính sách mọi rợ mổ cướp tạng tại Trung Quốc. Trung Quốc công khai mua bán tạng. Chính Bộ Y tế Trung Quốc, năm 1993 từng công bố 65000 ca mổ ghép tạng được thực hiện tại Trung Quốc...”

Hon. Chris Smith, Hội đồng đối ngoại, dân biểu Quốc Hội Hoa Kỳ, ngày 19-4-2006.

<http://www.foreignaffairs.house.gov/archives/109/27067.pdf>

“Khi World Cup đang cử hành tại Đức, thì bên kia trái đất, Bắc Kinh đang sửa soạn cho Olympics 2008. Nhưng tôi được biết qua những người đã từng bị giam ngục ở Trung Quốc, thì thế giới văn minh phải tẩy chay Trung Quốc...”

Edward McMillan-Scott, phó chủ tịch Quốc hội Châu Âu, 13-6-2006, thư mở, công bố trên tờ *Yorkshire Post Today*.

<http://www.yorkshiretoday.co.uk/ViewArticle2.aspx?SectionID=97&ArticleID=1560709>

“Trung Quốc hôm nay tệ hại hơn Trung Quốc hôm qua, tệ hại hơn Trung Quốc năm ngoái, và tệ hại hơn Trung Quốc thập kỷ trước. Trung Quốc không tiến bộ, mà đang thoái lui. Nhiều bạo lực hơn, nhiều đàn áp hơn, nhiều áp chế tự do dân chủ hơn, nhiều hơn so với khi chúng ta bắt đầu mở cửa nhập khẩu tự do hàng hoá của Trung Quốc” .

“... mặc dù đã thực thi bao hành động đáng ghê tởm, nhưng Trung Quốc vẫn được đăng cai Thế vận hội Olympics 2008. Thế vận hội Olympics là sự kiện để “nâng cao giá trị mang tính giáo dục bằng những tấm gương sáng để cổ vũ những nguyên lý đạo đức nền tảng” , như nó được tuyên bố như vậy. Tư cách của Trung Quốc có xứng làm “tấm gương” cho thế giới hay không? Có phải là “nguyên lý đạo đức nền tảng” mà các dân tộc đều muốn noi theo hay không?”

“Hoa Kỳ nhất định phải là một trong những quốc gia đứng lên để bênh vực cho những quyền cơ bản của con người. Hoa Kỳ phải lên tiếng cho những con người đang bị bịt miệng không thể lên tiếng cho bản thân họ, những người hàng ngày đang phải chịu đàn áp chỉ vì tín ngưỡng hay chính kiến của mình. Chính sách ngoại giao của chúng ta phải là một chính sách ủng hộ nhân quyền và tự do. Quyết không thể là một chính sách vào hòa với những kẻ độc tài bạo chúa đang đàn áp những người dân nơi họ” .

Dân biểu **Frank Wolf** trên sàn Quốc hội, 16-7-2007

<http://wolf.house.gov/index.cfm?sectionid=34&parentid=6§iontree=6,34&itemid=961>

Những báo cáo của Liên Hiệp Quốc về mô cấu tạo ở Trung Quốc

<http://www.falunhr.org/reports/UN2007/UN-07-Organ.pdf>

Để ký ủng hộ trực tuyến:

<http://www.falunhr.org/te/index.php?signature=1&lang=viet>

Thông tin thêm

[Pháp Luân Công là gì?](#)

[Tại sao Trung Quốc đàn áp Pháp Luân Công?](#)

[Tình hình hiện nay của cuộc đàn áp ở Trung Quốc](#)

[Đọc tất cả các bài newsletter](#)

Nhóm hoạt động Nhân quyền cho Pháp Luân Công
9974 Scripps Ranch Blvd. #228, San Diego, California, 92131, United States
Điện Thoại: 619-280-5177, Fax: 619-280-4931, E-mail: vietnam@falunhr.org